

EL TEIXIT QUE ENS SOSTÉ

L'associacionisme català,
entre el valor comunitari i el
menysteniment institucional.

5.000 exemplars

L'associacionisme català, un patrimoni social en risc

TEXT | LAIA VIVES

El moviment associatiu té una llarga tradició a Catalunya, on ha esdevingut una peça cabdal de cohesió territorial i comunitària. Avui, però, aquesta tasca es troba en risc. Una de les causes és l'escassa voluntat d'unes administracions que sovint no han entès ni valorat la contribució que fa al benestar col·lectiu

Manifestació central de
la jornada reivindicativa
de l'associacionisme
educatiu, juny de 2024.
MINYONS ESCOLTES I GUIES

Sense un desplegament real de centres de recursos per l'associacionisme juvenil arreu del país, l'associacionisme continuarà amb dificultats per tirar endavant, sobretot en els municipis amb menys capacitat d'emancipació

L'associacionisme no és un fenomen merament organitzatiu a Catalunya, sinó un tret idiosincràtic profundament arrelat en la societat catalana i amb una història molt extensa. Des de la vida en agrupacions de cases i la familiar, l'associacionisme sorgeix amb una connotació de compromís que va més enllà de la simple convivència. És, en essència, l'acció de persones que s'uneixen en favor d'un interès comú i general. En un món cada cop més globalitzat, l'associacionisme esdevé un patrimoni transformador a preservar i potenciar, per la seva contribució a l'estructura territorial i social.

A Catalunya, aquest moviment es manifesta en tots els àmbits de la vida social, des d'organitzacions religioses i gremis fins a cooperatives, clubs excursionistes o colles de diables, per citar-ne alguns exemples. La seva existència es remunta al segle XVIII, però es consolida

plenament amb el moviment de la Renaixença, al segle XIX. En aquest moment es desperta l'interès popular per l'estudi de la llengua, la cultura i la realitat catalanes. D'aquesta manera, neixen entitats fonamentals, com l'Associació Catalanista d'Excursions Científiques, germen de l'actual Centre Excursionista de Catalunya, fundada el 1876. Fins al 1936, l'associacionisme va viure una particular "edat d'or", amb un augment de l'organització obrera i popular que va donar lloc a la creació d'una extensa xarxa d'ateneus.

Tanmateix, durant el franquisme, el règim dictatorial va desmantellar moltes d'aquestes associacions, perquè valorava que eren sospitoses. Només les organitzacions lligades a l'Església, com germandats i confraries, van aconseguir sobreviure amb una certa autonomia. Les altres entitats estaven sotmeses a normatives restrictives, com el decret d'associacions del 1941, que exigia una autorització governativa per poder-ne constituir una.

Una demanda històrica del moviment associatiu és la simplificació de la burocràcia. La gestió del dia a dia està marcada per una vigilància i uns requisits cada cop més exigents per part de les administracions

Aprovació de la llei d'escoltisme i el guiatge a Catalunya, el 23 de març de 2022. FEDERACIÓ CATALANA D'ESCOLTISME I GUIATGE

En aquest context advers, l'associacionisme va jugar un paper fonamental en la preservació de la cultura catalana. El moviment excursionista, l'escoltisme (amb la Institució Catalana d'Escoltisme) i els esbarts dansaires es van implicar en la defensa de la llengua i la renovació pedagògica, sobretot a partir dels anys seixanta. Parlant dels esbarts, molts van fer bones les paraules de l'historiador i activista cultural Josep Benet: "Ja que no ens deixen parlar en català, ballarem en català".

Cap al final de la dictadura l'associacionisme va sortir al carrer. L'any 1971 es va crear l'Assemblea de Catalunya i van aparèixer les primeres associacions veïnals que van ser grans protagonistes en el període de descomposició del franquisme. Aquestes van ser fonamentals en la canalització de les reivindicacions veïnals. Més tard, durant la Transició, l'associacionisme va florir amb l'auge de fenòmens com les cercaviles, els correfocs

i les colles de diables. Organitzativament, i paral·lelament a aquests fets, l'any 1976 es va crear la Taula de l'Associacionisme, el 1977 es va celebrar el primer Congrés de la Joventut de Catalunya i el 1979 es va crear el CNJC.

ABANDONAMENT INSTITUCIONAL

Malgrat aquesta trajectòria històrica de resistència i vertebració social, l'associacionisme ha estat sovint menystingut per les institucions. La manca de suport i reconeixement institucional pel que fa a finançament, recursos i reconeixement, així com de col·laboració fluida, han estat denominadors comuns al llarg dels anys. I aquesta desavinença es tradueix en una amenaça més per a l'associacionisme català i juvenil.

Una de les demandes històriques del moviment associatiu és la simplificació de la burocràcia. La gestió del dia a dia de les entitats, des de la constitució fins a la

L'únic punt de referència juvenil sòlid en l'àmbit públic amb què compten les entitats, i amb dècades d'experiència, és el Centre de Recursos per a l'Associacionisme Juvenil de Barcelona

Concentració de la campanya No Tenim Local dels esports Matinada-Pòrtics i Espurna de Gràcia, contra una multa per reunir-se durant les restriccions de pandèmia al casal del barri.
JOANNA CHICHELNITZKY

regulació de les activitats, està marcada per una vigilància i uns requisits cada cop més exigents per part de les diverses administracions.

Aquesta complexitat administrativa obliga els col·lectius, sovint integrats en gran part per voluntariat, a navegar per un laberint de gestions que consumeix recursos i energies que es podrien dedicar a l'activitat social o cultural pròpia de cada entitat. La burocràcia es converteix en una barrera d'entrada que desincentiva la participació i frena la creació de noves iniciatives.

En aquest escenari, la manca de recursos esdevé un segon mur per molts col·lectius, especialment els juvenils i els informals. L'associacionisme necessita eines per funcionar i instruments per poder-se desenvolupar. Tirar endavant una associació requereix suport constant en temes com la mateixa constitució, la resolució de conflictes amb l'administració, l'accés al finançament públic o a la formació, i un llarg etcètera.

L'únic punt de referència públic sòlid gestionat directament per entitats juvenils, i amb dècades d'experiència, és el Centre de Recursos per a l'Associacionisme Juvenil de Barcelona (CRAJ). Actualment, el CRAJ no només dona resposta a les entitats de la capital, sinó que ha d'atendre també les necessitats dels col·lectius de l'entorn territorial i fins i tot d'altres llocs de Catalunya. Aquesta sobre demanda posa de manifest la greu carència que pateixen els col·lectius juvenils i d'altres àmbits fora de l'àrea metropolitana i evidencia la necessitat d'una xarxa territorialitzada de suport més àmplia.

FER QUE L'ASSOCIACIONISME S'ASSOCIÏ

Sense un desplegament real de centres de recursos arreu del país, l'associacionisme continuarà afeblit i amb dificultats per tirar endavant. Impulsar un model de CRAJ territorial permetria oferir una estructura

El Comitè Executiu del CNJC durant el 40è aniversari de l'òrgan, juny del 2019.

estable, homogènia i accessible que facilités la gestió diària de les entitats i en reforçés la continuïtat. En definitiva, contribuiria a fer que l'associacionisme s'associï.

Aquest impuls és cabdal perquè les entitats puguin sostenir-se en un context que es complica any rere any. La pressió immobiliària, la consegüent gentrificació i substitució demogràfica, així com la tendència a l'individualisme, amenacen directament la capacitat de l'associacionisme per operar allà on més es necessita: al cor de la comunitat.

El canvi genera una extrema bel·ligerància a l'hora de dur a terme activitats a l'espai públic. Les entitats han de lluitar per accedir a espais i locals, i la reacció de moltes administracions a aquestes friccions tendeix a ser la via fàcil: la imposició de barreres o, pitjor encara, el trasllat de les activitats socials i culturals a la perifèria de les ciutats o pobles. Aquesta situació obliga, sovint, a les

La pressió immobiliària, la gentrificació i substitució demogràfica, amenacen la capacitat de l'associacionisme per operar allà on més es necessita: al cor de la comunitat

entitats a haver de fer front a nous requisits, com la contractació de serveis professionals addicionals, cosa que incrementa els costos i dificulta la viabilitat d'aquestes activitats.

En un context en què l'associacionisme sembla ser una de les poques vies capaces de teixir i integrar la comunitat, és urgent reconèixer que les barreres que afronta per garantir la seva existència i supervivència no són circumstàncies puntuals, sinó

Les entitats no només organitzen activitats: generen comunitat, cuiden allò que queda fora de la mirada institucional i donen veu a sectors que, sense la tasca d'aquests, quedarien invisibilitzats

El 12 i 13 de novembre, les entitats membres del CNJC van celebrar la primera edició de l'Aplec, espai de retrobament, debat i definició de reptes i estratègies.

síntomes d'un model urbà que expulsa la vida comunitària del seu centre i en dificulta la continuïtat. Des del moviment associatiu, es considera imprescindible plantejar polítiques públiques que protegeixin aquesta manera de viure i organitzar-se col·lectivament.

APLEGAR-SE ÉS TRANSFORMADOR

Tot i els obstacles, l'associacionisme continua sent una via de participació ciutadana essencial. El simple fet d'aplegar-se i trobar-se persones diverses en un territori concret és transformador per se: trenca amb l'individualisme, genera debat i l'intercanvi de visions i facilita el consens. Les entitats no només organitzen activitats: generen comunitat, cuiden allò que queda fora de la mirada institucional i donen veu a sectors que, sense elles, quedarien invisibilitzats. Les associacions compleixen també un paper de dedicació al patrimoni desatès i, també en aquest apartat,

sovint omplen el buit que no cobreixen les institucions o van per davant d'aquestes.

L'associacionisme català no és només un fenomen històric ni un conjunt d'activitats puntuals: és l'ànima viva de les comunitats, la xarxa que sosté la vida cultural, social i educativa de barris i pobles. Des dels ateneus i colles excursionistes del segle XIX fins als correfocs i comissions de veïnes, les associacions han estat la manera que la societat catalana ha tingut per organitzar-se i resistir. Garantir el futur de l'associacionisme no és només una qüestió de subvencions o normes més clares: és assegurar que la ciutadania, especialment la més jove, tingui espais per participar, aprendre, crear i conèixer. I mentre no hi hagi un compromís per a mesures concretes i un suport real, Catalunya corre el risc de perdre el patrimoni social que representen les seves associacions i el teixit comunitari que sostenen.

Una demanda històrica en paper mullat

TEXT | LAIA VIVES

La llei catalana de foment de l'associacionisme, aprovada l'any 2023, ha estat fins ara una oportunitat perduda: malgrat la pressió d'espais representatius del moviment com el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, les principals mesures que preveu la normativa no s'han desenvolupat en el calendari establert

El Parlament va aprovar la primera llei de foment de l'associacionisme, que incloïa les demandes de les entitats juvenils, el desembre de 2023.

L'associacionisme català ha reclamat durant dècades una llei que el protegeixi i potenciï davant el menyspreu institucional. Aquesta demanda es va articular inicialment l'any 2015, amb l'aprovació al Parlament de Catalunya de la Llei 25/2015, del voluntariat i de foment de l'associacionisme. Tot i que aquesta norma ja establia mesures generals de suport al moviment, en l'article 26 no concretava ni la forma ni els objectius específics d'aquest foment. Va ser la disposició transitòria tercera d'aquella llei la que va recollir el mandat explícit al govern de presentar un altre projecte de llei per fomentar i donar suport a l'associacionisme.

Des d'aquell moment, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC) va dur a terme accions d'incidència per assegurar que la nova legislació recollís la singularitat de l'associacionisme, diferenciant-lo del volun-

tariat. Aquest procés va ser complementat amb la celebració del Tercer Congrés Català de l'Associacionisme i el Voluntariat, l'any 2016, en el qual les entitats van definir els reptes que després van donar forma a les disposicions de la nova llei. El projecte no es va materialitzar fins a l'aprovació de la Llei 11/2023, del 27 de desembre, de foment de l'associacionisme.

La nova normativa, que va entrar en vigor el 18 de gener de 2024, té com a objectiu principal consolidar el teixit associatiu, potenciar el reconeixement i simplificar les relacions entre les organitzacions i les administracions públiques catalanes. La llei afecta directament les associacions i, en alguns casos, també a fundacions, plataformes ciutadanes i grups socials que compleixen requisits com la transparència, el funcionament democràtic, el foment de la participació, la sostenibilitat ambiental, la perspectiva inclusiva i no sexista, i el foment de la normalització lingüística del català.

Què preveia la Llei 11/2023 i què s'ha fet?

Mesures no implementades

S'havien d'implementar el primer any i encara no s'ha fet.

Creació del Centre de Recursos per a l'Associacionisme Juvenil a càrrec de l'Agència Catalana de Foment de l'Associacionisme i en coordinació amb el CNJC.

Reconeixement com a mèrit de la pràctica associativa en els processos de provisió de llocs de treball i selecció de personal de les administracions públiques.

Dictamen d'un reglament d'homogeneïtzació de la documentació i els tràmits de les convocatòries de subvencions a les activitats a les quals fa referència la llei, sense perjudici que cada convocatòria pugui tenir, d'una manera justificada, característiques específiques.

La Direcció General d'Acció Comunitària i Innovació Social es va comprometre a posar en marxa l'agència abans del final de la legislatura, però encara no s'ha plantejat crear-la.

La llei 11/2023 imposa a les administracions públiques catalanes l'obligatorietat de fomentar l'associacionisme segons el seu àmbit de competències. En aquest sentit, recull un seguit de mesures llargament esperades. Entre aquestes, la lluita contra l'excessiva burocràcia mitjançant la implementació de la finestra única, la creació del Centre de Recursos per a l'Associacionisme Juvenil Català (CRAJ), l'elaboració de plans locals d'acció impulsats pels municipis per fomentar creixement de les associacions o el seu reconeixement institucional: en aquest sentit, es contempla la valoració de la pràctica associativa com a competència professional, i fins i tot com a mèrit en els processos de selecció de personal de les administracions públiques.

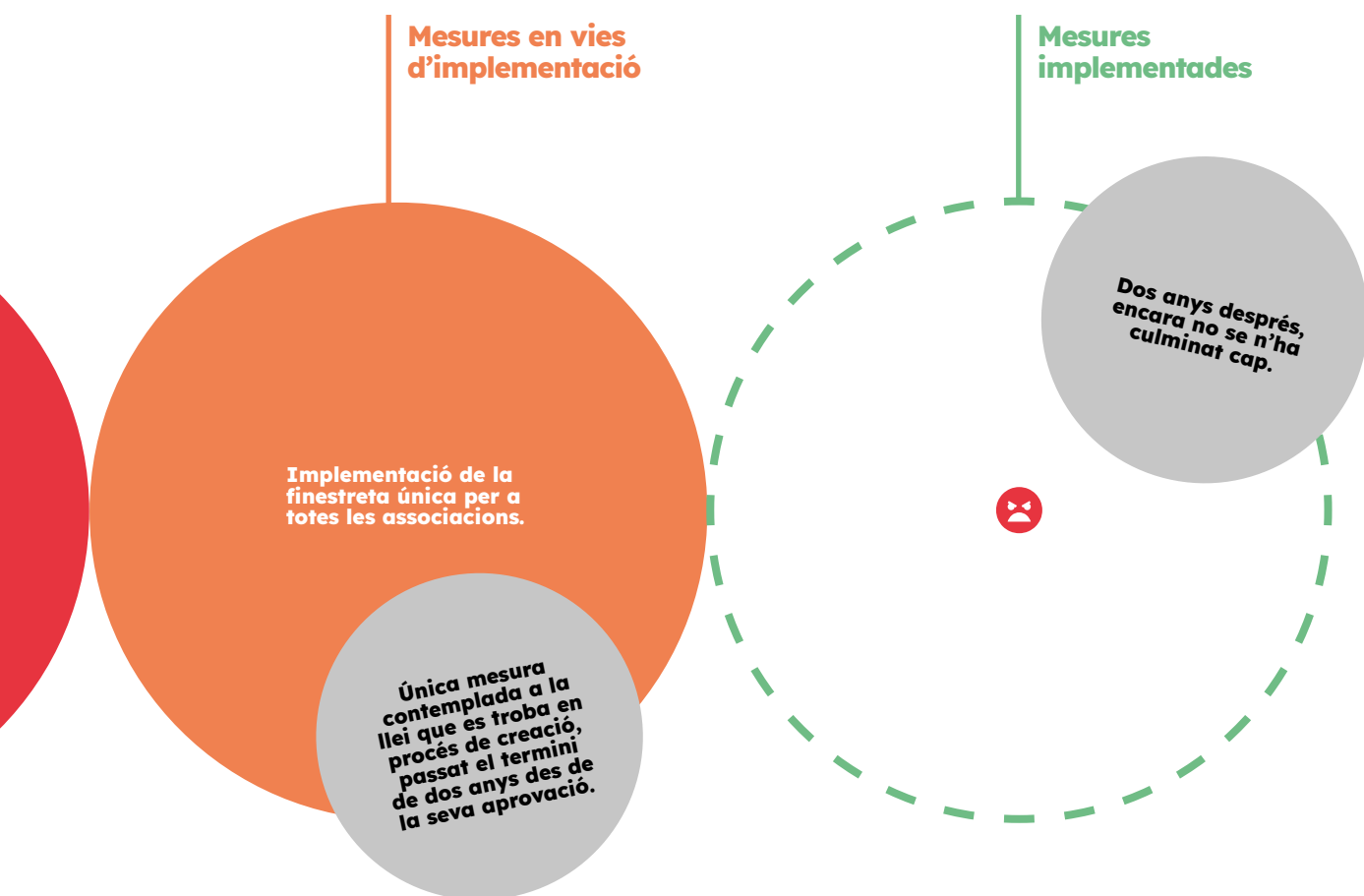
UNA AGILITZACIÓ QUE NO ARRIBA

Amb tot, dos anys després, la llei es manté com una declaració d'intencions, donat que cap mesura ha estat executada del tot. Tot i que el seguiment del desplegament correspon al Consell de l'Associacionisme i el Voluntariat de Catalunya (CAVC), a les reunions plenàries no

s'ha tractat l'estat de la implementació excepte per iniciativa de les entitats en el torn obert de paraules. De fet, les mesures previstes per al primer any de vigència –com el reconeixement de la pràctica associativa com a mèrit laboral o la taula de coordinació interadministrativa entre el govern i les administracions locals– no s'han dut a terme. Tampoc no s'ha elaborat l'informe que revisi la normativa aplicable a les associacions ni s'ha implementat el sistema que garanteixi la interconnexió i interoperabilitat registrals, que és fonamental per a la simplificació administrativa.

Un altre element essencial pendent és l'aprovació d'un reglament d'homogeneïtzació de la documentació i els tràmits

La llei de foment de l'associacionisme, que va entrar en vigor el gener de 2024, tenia com un dels objectius principals simplificar les relacions entre les organitzacions i les administracions públiques catalanes

en les convocatòries de subvencions, així com la unificació de criteris per a les bases reguladores d'aquests ajuts públics.

Aquest gener es compleixen els dos anys de termini previstos per fer realitat aquestes mesures, i l'estat d'implementació és incert. La finestra única, per exemple, es troba només en procés de creació, i el projecte de Llei de subvencions que hauria de simplificar processos i unificar criteris encara no s'ha registrat al Parlament.

Un dels punts més prioritaris i, a la vegada, més endarrerits en el desplegament de la normativa és la creació de l'Agència Catalana de Foment de l'Associacionisme i, associat a aquesta, el Centre de Recursos per a l'Associacionisme Juvenil (CRAJ). La creació d'aquest darrer òrgan ha d'anar a càrrec de l'Agència Catalana de Foment de l'Associacionisme, en coordinació amb el CNJC. Tot i que la Direcció General d'Acció Comunitària i Innovació Social (DGACIS) es va comprometre a engegar l'agència abans del final de la legislatura, no s'ha fet cap pas necessari

per a la seva creació. El CNJC, de manera coordinada amb l'associacionisme juvenil, ha dut a terme diverses accions proactives per agilitzar-la i per denunciar la inoperància de l'administració, així com la presentació de propostes de projecte, pressupostos i funcionament al Govern de la Generalitat de Catalunya, concretament al Departament de Drets Socials i Inclusió i al president Illa, o sol·licitant-ne el finançament diverses vegades.

És evident que la Llei no s'està desplegant amb la urgència necessària. El que hauria pogut ser una oportunitat real per avançar en transparència, participació i suport a l'associacionisme es transforma en una promesa buida que deixa les entitats sense eines concretes per desenvolupar la seva activitat i sense garanties que els compromisos anunciats es compleixin.

Mobilització contra l'actuació policial a les Festes de Tardor de Sant Just Desvern davant la comissaria dels Mossos d'Esplugues de Llobregat, l'octubre de 2025.

Abús policial a Sant Just Desvern

A la matinada del 26 d'octubre de 2025, durant les festes de tardor de Sant Just Desvern (el Baix Llobregat), membres de l'Esplai Ara Mateix estaven recollint el recinte després de la festa quan van patir una actuació policial que les entitats qualifiquen de "brutal". Segons la seva denúncia, un sergent dels Mossos d'Esquadra va agredir i detenir una monitora que no duia el DNI al damunt, llançant-la a terra, pressionant-li l'esquena i provocant-li dificultats per respirar. El mateix agent hauria detingut un jove de l'AEiG Sant Jordi que demanava explicacions, colpejant-lo amb la porra i causant-li lesions greus. Les denunciants de l'agressió han estat acusades d'atemptat contra l'autoritat i danys, i han presentat denúncia per lesions i vulneració de la integritat moral, acceptada a tràmit pel jutjat. El Grup de Suport Tardor Absolució exigeix que el cas no comporti conseqüències penals per a les acusades i reclamen responsabilitats al govern català i a l'ajuntament baixllobregatenc.

L'Ajuntament de Figueres ha decidit traslladar les barraques de la Festa Major als afores de la ciutat.

Foragitades de les barraques de Figueres

El projecte de les barraques de la Festa Major de Figueres, El Rampell (antigament, Embarraca't), va néixer l'any 1990 de les entitats figuerenques, entre les quals, agrupaments escoltes i col·lectius polítics, per crear un espai propi. Passat un temps, l'Ajuntament el va traslladar als afores de la ciutat sota l'argument que calia fugir del "soroll juvenil". Les entitats van mantenir durant dotze anys la reivindicació per recuperar el centre. Un cop es va produir el retorn i amb el canvi de govern municipal, les bases d'accés s'han reestructurat: s'elimina el criteri de formar part del Consell Local de Joventut i es prioritzen entitats amb més associades i patrocinis, afavorint clubs esportius i exclouent les associacions juvenils. Aquestes entitats lamenten la pèrdua de poder de decisió, rebutgen l'argumentari de ser "només una barra de bar" i exigeixen liderar la seva pròpia festa major.

Activitat de dissabte de l'Agrupació Escolta Pau Casals al seu local de Cerdanyola del Vallès.

Portes trencades a Cerdanyola del Vallès

L'Agrupament Escolta Pau Casals de Cerdanyola del Vallès encadena dues legislatures sense regularitzar la seva situació administrativa. Després de cinquanta anys pagant un lloguer de forma autofinançada, el govern municipal de la legislatura 2015-19 els va cedir un local sense cap contracte ni concessió formal. Amb gairebé set anys de nou govern, continua al mateix local sense cap comunicació oficial, tot i els constants rumors d'una expulsió imminent. Fa uns anys se'ls va plantejar un trasllat a un espai que, segons les responsables de l'agrupament, no complia els requisits bàsics per a activitats amb menors. El local on continuen té deficiències greus, com ara portes i finestres trencades, i l'Ajuntament proposa que l'agrupament n'assumeixi les reparacions, amb la possibilitat de compensar la despesa en futures subvencions, una promesa en què confien poc. L'entitat tem ser reubicada en un espai inadequat i reclama un lloc digne per a la seva activitat.

Xocolataja Popular de l'Associació de joves de la Vila Olímpica a Barcelona, el desembre de 2024.

El CRAJ, l'eina indispensable

L'Assemblea de Joves de la Vila Olímpica del Poblenou (coneguda també com a JOVO) va néixer el 2023 com a resposta a l'envelliment del barri i a la manca d'activitat juvenil. En ser fundada en un barri barceloní, va tenir accés al Centre de Recursos per a Associacions Juvenils de Barcelona (CRAJ). Aquest suport ha estat fonamental per a la JOVO: els va ajudar a tramitar NIF, a redactar uns estatuts i a gestionar tràmits legals i fiscals que els ajuntaments sovint no faciliten; a banda de formacions en assemblearisme, el CRAJ cedeix material per a festes a preus assequibles, cobrint mancances municipals. El contacte constant i directe també ha facilitat permisos i subvencions. Des del JOVO s'assegura que, sense aquest suport, la seva estabilitat hauria estat molt més difícil.

Un centre de recursos per l'associacionisme juvenil català, necessitat i repte

CARLOS CAÑAS | VICEPRESIDENT DEL CONSELL NACIONAL DE LA JOVENTUT DE CATALUNYA
NÚRIA MATAMOROS | SECRETÀRIA DEL CONSELL NACIONAL DE LA JOVENTUT DE CATALUNYA

Una de les característiques principals de les societats democràtiques és el dret a la participació i a la vida comunitària. En el context català, una de les eines principals que han tingut les joves per poder exercir el seu dret a la participació ha estat i continua sent l'organització col·lectiva que, moltes vegades, s'ha formalitzat a través de l'associacionisme. Clars exemples en són: la tasca imprescindible que van fer les entitats d'educació en el lleure en l'època franquista per mantenir la transmissió de la nostra llengua i cultura, el paper de les entitats sindicals i estudiantils en la conquesta de drets laborals i acadèmics, com pot ser la recent rebaixa de taxes universitàries, o la manera com les entitats de cultura popular han mantingut enceses les tradicions culturals pròpies.

L'associacionisme és una tasca que es desenvolupa de forma voluntària i que, en el cas de les persones joves, sol ser la primera porta d'entrada a la participació política. Tot sovint, desenvolupar aquesta tasca pot ser feixuc per manca de temps, recursos, excés de tràmits burocràtics, manca de coneixements...

Ahora, cal tenir en compte que hi ha col·lectius que, degut a les desigualtats que els travessen alhora, tenen més dificultats a l'hora d'accedir a l'associacionisme. El fet de no associar-se, per a aquests col·lectius, representa també que no puguin defensar i representar els seus drets i necessitats davant de la societat i els òrgans competents. I no tan sols defensar els seus drets, sinó tenir facilitats per viure comunitàriament. L'associacionisme és una eina de cohesió social, i la manca d'accés a aquesta eina és un escull significatiu per la cohesió social del país. Per tot això, tal com queda recollit a la Llei 11/2023 de foment de l'associacionisme, es fa més que necessària la implementació d'un Centre de Recursos per a l'Associacionisme Juvenil (CRAJ) català.

Actualment, ens trobem en un context en què l'habitatge no és un dret, sinó un negoci, i això provoca que ens veiem expulsades dels llocs on hem crescut i viscut tota la vida, alhora que es fa gairebé impossible emancipar-nos com a joves. Així doncs, no disposem de temps per associar-nos i tampoc d'espais físics on poder-ho fer. I a tot això se li suma un auge dels discursos d'odi i reaccionaris

Trobada amb el president de la Generalitat de Catalunya per desplegar un centre de recursos per a l'associacionisme català, el 21 d'octubre.

L'any 2020, el CNJC ja va diagnosticar que calia una eina de suport associatiu oferís serveis molt semblants als del CRAJ a la ciutat de Barcelona, però que es desenvolupés a tot el país

que només podrem combatre des dels espais de trobada i la construcció comunitària.

L'any 2020, des del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC), es va fer una diagnosi de necessitats del teixit associatiu juvenil català. Les conclusions van ser que calia una eina de suport associatiu que pogués oferir uns serveis molt semblants als que ofereix el CRAJ de la ciutat de Barcelona, però

que es desenvolupés a tot el país, és a dir, que esdevingui una eina de suport associatiu propera i eficaç que assessori i acompanyi les entitats i associacions d'arreu del país. El centre barceloní ja es troba en un estat de saturació, perquè ha de donar resposta a les necessitats de l'associacionisme més enllà dels límits municipals de la ciutat de Barcelona. Així mateix, al CNJC, tot i no disposar d'un servei com el CRAJ, ens arriben demandes per acompanyar diferents col·lectius i associacions.

Per tot això, des del CNJC, amb el Consell de la Joventut de Barcelona i destacant la referencialitat i experiència del CRAJ de Barcelona, apostem per la posada en marxa, de manera urgent, del CRAJ català, entès com una nova eina de l'associacionisme i per l'associacionisme, gestionat pel CNJC com a representant del moviment associatiu juvenil.

Coordinació de continguts:

Miriam Blázquez

Carla Benito

Edició de textos:

Eloi Latorre

Correcció:

Miriam Tijani

Coordinació fotografia:

Joanna Chichelnitzky

Maquetació:

Gaizka Pagonabarraga

Il·lustració:

Ferran Coves

Edita:

Directa

La Directa, SCCL

C. Riera d'Escuder, 38, nau 1, planta 1
08028 Barcelona

93 527 09 82 | 661 493 117

directa@directa.cat

directa.cat

**Consell
Nacional
de la Joventut
de Catalunya**

Consell Nacional

de la Joventut de Catalunya

Pl. de Cardona, 1-2
08006 Barcelona

681 608 313

consell@cnjc.cat

cnjc.cat